

Projekt pobudzenia młodzieży do promocji GIŻYCKA.

Względniając elementy naszej codzienności wplataną w całokształt usług turystycznych w chwili obecnej można doszukać się miejsc, które określić można jako nie w pełni wykorzystane w systemie promocji naszego regionu. Niewątpliwie takim miejscem jest Most Obrotowy na Kanale Łuczańskim (Giżyckim). Pomijając fakt, czysto techniczny - jest to jeden z dwóch mostów tego typu w naszym Kraju, należy mieć na uwadze sam przebieg otwierania i zamykania mostu. W chwili obecnej ma on charakter typowo funkcjonalny. Szlabany opuszczone, most obrócony, światła zielone lub czerwone i po chwili analogicznie nastąpi jego otwarcie. Fakt ten, co można potwierdzić w trakcie naocznych obserwacji skupia zainteresowanie turystów. Nie tylko tych „na wodzie” ale również spacerowiczów, gości okolicznych hoteli a nawet i mieszkańców. .

W tym momencie wykluwa się propozycja uatrakcyjnienia tego procesu. Niewątpliwie wprowadzenie umundurowań pracowników obsługi nada tej czynności innego charakteru. Nasuwa się pytanie: czy w trakcie gdy most jest zamknięty (dla pieszych) nie można wystawić stolika z suchą pieczęcią – okolicznościową (może nawet być z datownikiem) i turyści w tak zwanym międzyczasie mogliby stawiać własnoręcznie pieczęcie na pamiątkę pobytu w Giżycku. Można stworzyć okolicznościowe pocztówki z giżycką tematyką lub patentu „Zdobycia wyspy giżyckiej” z personalnym wpisem nazwiska turysty.

Innym elementem, nazwać go można akustycznym jest nagłośnienie momentu rozpoczęcia otwierania przeprawy i jej zamknięcia. W dobie osób chodzących z odtwarzaczami MP-3 i słuchawkami przy uszach ten element byłby również chwytliwy celem zwrócenia uwagi na nasz most. Nie bez znaczenia jest fakt, że sygnał - hejnał byłby sygnałem dla wodniaków o fakcie otwierania mostu, a z drugiej zaś strony grany wątek pieśni F. Dewischeita „Dziko szumią jeziora” zwanej w przeszłości Hymnem Mazur, Hymn Wędrowca nawiązywał by do naszej mazurskiej przeszłości.

Wspomniana sygnalizacja akustyczna powiązana jest ze zmianą godzin otwarcia mostu. Tak się składa, że łatwiejsze do zapamiętania są pełne liczby. Co prawda w dobie informatyki nawet z telefonu komórkowego można w Internecie „wygrzebać” informacje o zamykanym moście, lecz proste rozwiązania są bardziej funkcjonalne i nie budzą zbędnych komentarzy jak np. kwestia cumowania jachtów od strony j. Niegocin ... po przeciwnej stronie Delikatesów, sklepów, punktów gastronomicznych.

Reasumując przedstawione uwagi i spostrzeżenia są jedynie propozycjami, które wymagają dalszych konstruktywnych rozmów i ustaleń. Dodać należy, że nie są to jedynie same propozycje. Przedstawia się poniżej projekty umundurowania i dodatkowego wyposażenia pracownika obracającego most.

Dodać można, że w kontekście obchodów w 2024 roku sto dziewiętnastej rocznicy bitwy Rosyjsko – Niemieckiej powyższe nowinki wkomponowane będą tematycznie i „na czasie”, Trwający okres do wspomnianej rocznicy z pewnością pozwoli na sprawdzenia w realu niniejszej propozycji okrągłej 120 rocznicy.

Projekt munduru pracownika obsługi mostu obrotowego w Giżycku

Mundur wzorowany może być na pruskim mundurze pierwszowojennym. Przewidywane są dwa warianty. Mundur typowy w kolorze zielonym z czerwonymi wstawkami i drugi granatowy ze srebrnymi wypustkami:

Szczegóły wypustek

Zaś przy rękawach następujące wykończenia.

Guziki srebrne lub złote.

Spodnie w przypadku zielonego munduru będą w kolorze zielonym z czerwonym lampasem - szew boczny. W przypadku granatowego munduru wypustki w kolorze złotym zaś spodnie jednolite białe lub w ostateczności czarne ze złotymi wypustkami – lampasami.

W obu przypadkach na epoletach mogą być wyhaftowane tarcze herbowe z herbem

Miasta Giżycka.

Nakryciem głowy w przypadku munduru zielonego może być pierwszowojenny toczek w

kolorze munduru z czerwonym otokiem i brązowym daszkiem.

W przypadku munduru granatowego może być czapka typowo marynarska -

podoficerska Mar. Woj.

Na czapce wyhaftowany w miejscu orzełka na odczepianej tarczy powinien być herb

Giżycka. Na podłożu koloru błękitnego. Haft koloru srebrnego lub złotego.

Obuwie w pierwszym przypadku brązowe pantofle zaś w przypadku munduru granatowego w kolorze czarnym.

Dodatkowo można by zaopatrzyć mundur w sznur galowy. W pierwszym przypadku

może to być brązowy:

lub srebrny zaś w drugim

przypadku złoty lub granatowo biały:

Sznur noszony powinien być na prawym ramieniu i zapięty na czwarty guzik od góry munduru.

Materiał z materiału - tropiku, ze względu na prace głównie w sezonie letnim.

Propozycja sygnału przy otwieraniu mostu na kanale Łuczańskim

Friedrich Dewischeit (ur. 5 marca 1805 w Królewcu, w rodzinie komisarza policji Johanna Jakoba, zm. 27 sierpnia 1884 w Gąbinie (Gumbinnen)) – niemiecki poeta. Studiował prawo, filologię niemiecką i klasyczną. W latach 1829–45 nauczyciel w gimnazjum w Elku. W 1832 roku poślubił elczankę Idę, córkę swojego szefa. Dwa lata wcześniej wraz z innymi studentami, powołał w Królewcu *Korpus Masowia*. Typowy przedstawiciel romantyzmu: muzyk i poeta. Kompozytor pięciu mazurskich pieśni. Najbardziej znana to *Dziko szumi jezioro* (pierwotnie *Pieśń mazurskiego wędrowca*), która stała się czymś w rodzaju hymnu Mazur.

Rybacy wracając z łowisk trawersując pomnik śpiewali pieśń *Dziko szumi jezioro*. Pomnik w postaci głazu z płaskorzeźbą dłuta B. Slama z Królewca wystawiono Dewischeitowi w Giżycku w 1915 roku. Sala pamięci w istniejącym wówczas na zamku muzeum oraz Twierdza Boyen opatrzone były wyjątkami z pieśni Dziko szumi jeziora. Na zamku znajdowały się również obrazy pędzla Dewischeita oraz pamiątki po nim. Rzecz jest o tyle zastanawiająca, że Dewischeit nie miał tak naprawdę żadnych związków z Giżyckiem. Może zainteresowanie jego osobą wynikało stąd, że Giżycko pretendowało wówczas do rangi centrum mazurskiego ruchu regionalnego, zaś Dewischeit, jak nikt przed nim, stawiał piękno Mazur. Pomnik ufundowali ponoć rybacy giżyccy.

Jedyną zdjęcie twarzy z pomnika wygląda tak:

Drugą propozycją hymnu – sygnału mógłby być hymn Lötzen – Giżycka z okresu międzywojennego:

Sposób grania sygnału - odtwarzany przez głośniki /megafony/ jeden z w/w utworów nagrany na odtwarzaczu CD lub MP-3. Rozpoczęcie powinno następować z chwilą gdy obsługa zacznie opuszczać szlabany i kończy się z chwilą gdy oba będą zamknięte. Analogicznie powinno być gdy szlabany będą otwierane. Z obserwacji dotychczasowych wynika, że ma to okres czasowy około od 1,5 do 2 minut.

Ostatecznie można w chwili otwierania mostu dla pieszych grać nowopowstały utwór muzyczny „Łap w żagle wiatr”. Ta propozycja jest o tyle ciekawa, że będzie połączenie nowego ze starym - historii z teraźniejszością. Przy zamykaniu mostu może być grany utwór F. Dewischeita.

Istnieje możliwość uzyskania **pamiątkowej pieczęci**, będącej potwierdzeniem obecności na moście obrotowym w Giżycku. Stempel dostępny jest u kierownika przeprawy.

P.S. W chwili obecnej w toku przeprowadzonych rozmów z Władzami Powiatu skryształizowana zostały kwestie ubioru osób uczestniczących przy czynnościach otwierania i zamykania mostu. Rolę przysłowiowych strażników będą mogli pełnić członkowie organizacji pozarządowych przebrani w w/w strój, przy czym panie mogą być ubrane w krynoliny, długie suknie, bolerka z motywami mazurskimi i kapelusik. (Takie jak widać je na starych zdjęciach). Natomiast pracownik niezmiennie powinien być ubrany w kamizelkę, zgodnie z przepisami „Prawa o ruchu drogowym”.

Oczywiście osoby te powinny „funkcjonować” niezmiennie od godz. 8.00 do 17.00 i w miejscu gdzie obecnie znajduje się plansza informacyjna. W tym miejscu powinna być postawiona typowa budka strażnicza, w niej powinien stać strażnik zaś, Pani powinna

siedzieć przy stoliku i sprzedawać za „co łaska” certyfikaty wkroczenia na giżycką wyspę , wpisując dane personalne osoby, zaopatrując go w suchą pieczęć. Osoby powinny pozować do zdjęć i ewentualnie rozdawać informatory na temat miasta – klasyczna promocja np. obiektów turystycznych, imprez, wydarzeń kierowanych pod adresem turystów. „Strażnikami” będą uczniowie – harcerki i harcerze zbierający datki na obozową akcję letnią. W tym stanie rzeczy młodzież angażując się w aspekty promocyjne Giżycka nie tylko uzyska pieniądze i przy okazji będzie miała satysfakcję, że pieniądze uzyskała w sposób godny – słuszenie zapracowany!

Bohdan Makowski

Giżycko dnia 4 listopada 2022